

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 maja 2021 r.

DIH-3.707.23.2021.AB

DECYZJA DIH-III /21/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 lutego 2021 r. (sygnatura akt: KJ.8361.299.2020/2DEC/20), na mocy której na przedsiębiorcę Włoska Robota Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kępnie, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o którym mowa w art. 19 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 2 – 9 listopada 2020 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Śląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie mieszczącym się przy (...), należącym do przedsiębiorcy (...), zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, sygn. KJ-85Z-N/2020 z 14 października 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość oznakowania i obrotu kosmetykami, przestrzeganie terminów trwałości. Powyższe zawiadomienie przedsiębiorca odebrał 19 października 2020 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

Kontrola była prowadzona w obecności upoważnionego przedstawiciela przedsiębiorcy.

W wyniku oceny przeprowadzonej w toku kontroli, stwierdzono nieprawidłowości w przypadku:

- 1) regenerującej maski nawilżającej do włosów Nashi Argan, art. NS00751, EAN 8025026007514, poj. 150 ml, z zastosowaniem graficznego znaku PAO 12M, w ilości 2 szt., w cenie sprzedaży 88,00 zł, zakupionej od dystrybutora krajowego Designer sp. o. o. ul. Parkowa 8/4, 62- 800 Kalisz, na podstawie faktury nr FA/91/10/2020 z dnia 02.10.2020 r., w ilości 24 szt.,
- 2) olejku do włosów Nashi Argan, art. NS00831, EAN 8025026008313, poj. 100 ml, z zastosowaniem graficznego znaku PAO 18M, w ilości 5 szt., w cenie sprzedaży 110,00 zł, zakupionego od dystrybutora krajowego Designer sp. o. o. ul. Parkowa 8/4, 62- 800 Kalisz, na podstawie faktury nr FA/91/10/2020 z dnia 02.10.2020 r., w ilości 24 szt.,

z uwagi na zamieszczenie informacji określających funkcję produktu kosmetycznego, a także informacji określających szczególne środki ostrożności, wyłącznie w języku obcym z pominięciem wersji polskojęzycznej. Powyższe narusza art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009, w zw. z art. 19 ust. 1 lit. d i f, a także art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Powyższe nieprawidłowości potwierdziła pani menager sklepu – upoważniony przedstawiciel przedsiębiorcy - w protokole przesłuchania świadka z 5 listopada 2020 r., jednocześnie wskazując, że brak oznaczeń spowodowany był niedopatrzeniem personelu salonu, który nie sprawdził oznakowania kosmetyków przed wystawieniem ich do ekspozycji na sali sprzedażowej. Dodatkowo przesłuchiwany świadek wskazał, że kwestionowane produkty nabywane są od dystrybutora krajowego, który ani nie nakleił, ani nie dostarczył właściwych etykiet razem z wyrobem. Ponadto świadek wskazał, że zostały wdrożone działania naprawcze i wszystkie egzemplarze kosmetyków Nashi Argan zostały oznaczone właściwymi etykietami w języku polskim. Jednocześnie przesłuchiwany wskazał, że nie posiadał wiedzy dotyczącej obowiązków, jakie nakłada na dystrybutora art. 6 rozporządzenia 1223/2009, zgodnie z którym, dystrybutor zobligowany jest upewnić się czy informacje zamieszczone na kosmetyku opracowane zostały w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu.

Jeszcze w toku prowadzonej kontroli, przedsiębiorca w uzgodnieniu z dostawcą kwestionowanych kosmetyków, wdrożył działania naprawcze w zakresie poprawy oznakowania, w wyniku których na opakowaniach produktów umieszczone zostały dodatkowe etykiety zawierające opracowane informacje w języku polskim określające funkcje produktu kosmetycznego oraz szczególne środki ostrożności.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 2 listopada 2020 r. (nr akt kontroli: KJ.8361.299.2020).

Zawiadomieniem KJ.8361.299.2020/2DEC/20 z 8 stycznia 2021 r. organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), zwanej dalej „Kpa”.

W dniu 8 lutego 2021 r. Śląski WIIH wydał decyzję (sygn. KJ.8361.299.2020/2DEC/20), na mocy której na przedsiębiorcę (...) nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o którym mowa w art. 19 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.) w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Decyzja została odebrana 25 lutego 2021 r.

W dniu 25 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym przedsiębiorca wnosi o zmianę decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 lutego 2021 r. poprzez jej uchylenie i umorzenie postępowania w całości.

Pismem z dnia 7 kwietnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą

starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. d i f rozporządzenia 1223/2009 bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się następujące, nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje:

- szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej te wymienione w załącznikach III-VI oraz wszelkie inne informacje dotyczące środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego (19 ust. 1 lit. d);
- funkcję produktu kosmetycznego, chyba że jednoznacznie wynika ona z jego prezentacji (19 ust. 1 lit. f).

Obowiązujące przepisy rozporządzenia 1223/2009 przewidują w art. 19 ust. 5, iż każdy produkt kosmetyczny musi zawierać informacje dla konsumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b), c), d) i f oraz w ust. 2, 3, 4, w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu. Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, produkty kosmetyczne udostępniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znakuje się w języku polskim.

Zgodnie z art. 36 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł. Tej samej karze podlega, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów określonych w art. 4 ustawy o produktach kosmetycznych.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania o którym mowa powyżej, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

W złożonym odwołaniu strona postępowania zarzuca decyzji naruszenie:

- art. 189b Kpa poprzez uznanie, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku ciążącego na kontrolowanej i na tej podstawie nałożenie kary,
- art. 189 d pkt 1 – 6 Kpa poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej bez uwzględnienia tego przepisu i w związku z tym wymierzenie stronie niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej.

W związku z powyższym przedsiębiorca wnosi o uchylenie decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 lutego 2021 r. i umorzenie postępowania w całości.

W powyższym odwołaniu przedsiębiorca wskazał, że priorytetem spółki (...) jest budowanie wysokiej jakości relacji z klientem, indywidualne podejście do niego oraz dopasowanie produktu do konsumenta w oparciu o specjalistyczną wiedzę sprzedających, dlatego każdy zakup poprzedzony był zawsze konsultacją. Dodatkowo strona wskazuje, że pracownicy dokładają wszelkich starań, aby każdy klient dobrał produkt odpowiedni dla siebie i własnych potrzeb, nadto każdorazowo konsumenci informowani są o działaniu, częstotliwości stosowania, sposobie aplikacji, itp. danego produktu, przez co bez analizowania etykiet produktów posiadali zawsze wszelkie niezbędne informacje. Ponadto zdaniem przedsiębiorcy pomimo braku polskojęzycznych informacji na produktach, nawet w przypadku niewłaściwego użycia produktu, niemożliwe byłoby wystąpienie u konsumenta jakichkolwiek negatywnych skutków i narażania jego zdrowia, ponieważ produkty te mają jedynie działanie odżywcze, nawilżające, ochronne i regenerujące, a to za sprawą naturalnego oleju arganowego.

Mając na uwadze powyższe przedsiębiorca stwierdził, że jego zdaniem, wagę naruszenia przepisów należy uznać za znikomą oraz uwzględnić zaprzestanie naruszania prawa,

w związku z czym na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa organ administracji publicznej powinien odstąpić od nałożenia kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Ponadto przedsiębiorca wskazuje, że w związku z art. 189d pkt 2 Kpa uwzględnienia wymaga fakt, iż strona po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy w zakresie, jaki obejmowała przeprowadzona kontrola oraz okoliczność, że strona nie była wcześniej karana za tego typu zachowania, przestępstwa czy wykroczenia, o których mowa w art. 189d pkt 3 Kpa. Zdaniem strony za odstąpieniem od nałożenia kary pieniężnej przemawia także podjęcie przez stronę dobrowolnych działań, celem zapewnienia produktom właściwych etykiet, co organ na podstawie art. 189d pkt 5 Kpa również wziąć pod uwagę.

Ponadto przedsiębiorca wskazuje, że wymierzona kara jest niewspółmiernie wysoka, pomimo możliwości zastosowania w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej w dużo niższej wysokości, bądź możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu. Zdaniem strony poprzestanie na pouczeniu strony, byłoby zgodne z zasadą proporcjonalności i stanowiłoby działanie adekwatne do okoliczności sprawy.

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że doszło do naruszenia prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku 2 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. d i f, rozporządzenia 1223/2009, a tym samym niezgodnie również z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. W toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości polegające na zamieszczeniu informacji określających funkcję produktu kosmetycznego, a także informacje określające szczególne środki ostrożności, wyłącznie w języku obcym, z pominięciem wersji polskojęzycznej. Powyższe również potwierdził świadek, co zostało udokumentowane w Protokole przesłuchania świadka z dnia 15 listopada 2020 r., wskazując jednocześnie na niewiedzę odnośnie obowiązków dystrybutora w tym zakresie. W związku z powyższymi ustaleniami Ślaski WIIH nałożył na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o którym mowa w art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009, w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Mając na uwadze powyższe należy uznać zarzut naruszenia art. 189b Kpa za w pełni nietrafiony.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez

organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami w języku polskim, o czym mowa w art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009 oraz art. 4 ustawy o produktach kosmetycznych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, podobnie jak organ pierwszej instancji wskazuje, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ww. rozporządzeniu, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne. Należy tutaj również zwrócić uwagę na treść wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 17 grudnia 2020 r. w sprawie sygn. C-667/19, zgodnie z którym art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009 należy interpretować w ten sposób, że informacja o „funkcji produktu kosmetycznego”, która zgodnie z tym przepisem musi znajdować się na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym takiego produktu, powinna w sposób jasny powiadamiać konsumenta o zastosowaniu i sposobie używania produktu, by zapewnić jego bezpieczne użycie przez konsumentów bez szkody dla ich zdrowia (...). Jednocześnie jak wskazuje Trybunał Sprawiedliwości UE wymóg ustanowiony w art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009, zgodnie z którym informacje, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b)–d) i f) oraz w ust. 2–4 tego artykułu, są podane w języku określonym w ustawodawstwie państwa członkowskiego, w którym produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu, pozwala na zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ochrona zdrowia ludzkiego nie mogłaby bowiem być całkowicie zapewniona, gdyby konsumenci nie byli w stanie w pełni pozyskać i zrozumieć, w szczególności informacji dotyczącej funkcji danego produktu kosmetycznego i szczególnych środków ostrożności, których należy przestrzegać podczas jego stosowania. Informacje, które producenci lub dystrybutorzy produktów kosmetycznych, o których mowa w rozporządzeniu nr 1223/2009, mają obowiązek zamieścić na pojemniku i opakowaniu zewnętrznym produktu, z wyjątkiem przypadków, gdy mogą one zostać skutecznie przekazane za pomocą piktogramów lub oznaczeń innych niż słowa, są pozbawione praktycznego znaczenia, jeżeli nie zostaną wyrażone w języku zrozumiałym dla osób, dla których są przeznaczone.

Prezes UOKiK, po analizie zgromadzonego materiału stwierdza zarzut naruszenia art. 189b Kpa za nietrafiony. Stan faktyczny jednoznacznie wskazuje na brak uwidocznienia na produktach kosmetycznych informacji o funkcji produktu i szczególnych środkach ostrożności w języku polskim, co stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązujących przepisów prawa, tj. art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. d i f rozporządzenia 1223/2009 oraz art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Przedsiębiorca wskazuje w odwołaniu, że pracownicy dokładają wszelkich starań, aby każdy klient dobrał produkt odpowiedni dla siebie i własnych potrzeb, nadto każdorazowo konsumenci informowani są o działaniu, częstotliwości stosowania, sposobie aplikacji, itp. danego produktu, przez co bez analizowania etykiet produktów posiadali zawsze wszelkie niezbędne informacje. Dodatkowo przedsiębiorca wskazał, że ze pomimo braku polskojęzycznych informacji na produktach, nawet w przypadku niewłaściwego użycia produktu, niemożliwe byłoby wystąpienie u konsumenta jakichkolwiek negatywnych skutków i narażania jego zdrowia, ponieważ produkty te mają jedynie działanie odżywcze, nawilżające, ochronne i regenerujące, a to za sprawą naturalnego oleju arganowego.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK podkreśla, że przepisy rozporządzenia 1223/2009 wprost wskazują, że na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się informacje o których mowa m.in. w art. 19 ust. 1 lit. d i f rozporządzenia 1223/2009. Przepisy w sposób niebudzący wątpliwości regulują również, w jakiej formie mają zostać przekazane te informacje. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym powinny znajdować się na pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych produktów kosmetycznych, a dodatkowo być nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne. Dodatkowo zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009 oraz art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, produkty kosmetyczne udostępniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znakuje się w języku polskim. W niniejszym przepisie nie ma mowy o przekazywaniu ustnym tych informacji, dlatego też argument strony nie znajduje w tym wypadku uzasadnienia.

Odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego naruszenia przepisów art. 189d pkt. 1 - 6 Kpa, Organ drugiej instancji uznaje ten zarzut jako niezasadny. Śląski WIIH wymierzając przedsiębiorcy karę właściwie wziął pod uwagę przesłanki wymienione w art. 189d Kpa. Organ pierwszej instancji właściwie wskazał, że w przypadku produktów kosmetycznych brak informacji w języku polskim o szczególnych środkach ostrożności oraz funkcji produktów kosmetycznych, może przyczynić się do powstania zagrożenia dla zdrowia konsumentów. W opinii Prezesa UOKiK przekazanie ww. informacji, w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, tj. nieusuwalny, łatwy do odczytania i widoczny oraz w języku polskim, pozwala na zapewnienie bezpieczeństwa konsumentów, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Przekazywanie ustnych informacji, na co wskazuje strona w odwołaniu, nie będzie stanowiło wypełnienia obowiązków nałożonych na dystrybutorów przepisami prawa wskazującymi na konieczność uwidaczniania określonych informacji na pojemnikach

i opakowaniach zewnętrznych. Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązkiem dystrybutorów jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, w związku z czym przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku konieczne jest sprawdzenie opakowania i zweryfikowanie, czy na etykietach znajdują się wymagane informacje. Kontrolowany jako profesjonalista ma obowiązek znajomości i stosowania powszechnie obowiązującego prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Organ drugiej instancji podziela stanowisko Śląskiego WIIH, zgodnie z którym organ stwierdził, że strona nie działała z należytą starannością, bowiem gdyby przedsiębiorca dokonał oceny zgodności oznakowania kosmetyku z wymaganiami, mogłoby ono wzbudzić wątpliwości co do jego prawidłowości, a tym samym, w opinii organu drugiej instancji, gdyby kontrolowany podjął odpowiednie działania zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1223/2009 nie doszłoby do naruszenia przepisów prawa.

Organ pierwszej instancji właściwie uwzględnił również fakt, że przedsiębiorca nie miał wcześniej stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących produktów kosmetycznych, co pozytywnie wpłynęło na wymiar kary. Powyższy organ wskazał również, że strona nie była uprzednio karana za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe.

Nie można również pominąć podjęcia przez przedsiębiorcę dobrowolnych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości, celem zapewnienia zgodności produktów kosmetycznych z obowiązującymi przepisami, co również zostało uwzględnione przez organ pierwszej instancji.

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Śląski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Śląski WIIH, kara w wysokości 2 000 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem ustawowych kryteriów nałożenia sankcji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 000 zł (tj. prawie 2,9 % maksymalnej wysokości) jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszającej kary.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na brak informacji o szczególnych środkach ostrożności oraz funkcji produktu w języku polskim, które są niezwykle istotne z punktu widzenia konsumenta. W przedmiotowej sprawie, kontrolowany przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, jakie zostały nałożone na niego przepisami art. 6 ust. 1 – 3, co skutkowało udostępnieniem na

rynku wyrobów nieprawidłowo oznakowanych, co miało wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jeszcze w trakcie kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 6 ust. 1 – 3, polegających na sprawdzeniu czy produkty kosmetyczne, które przedsiębiorca zamierza udostępnić na rynku, posiadają wszystkie informacje wymagane przepisami prawa unijnego, o których mowa w art. 19 rozporządzenia 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych i udostępniała na rynku dwie partie produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych. Organ drugiej instancji stwierdza również, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Jednocześnie, Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z art. 189k Kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną tj. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia postępowania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...), karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania, o którym mowa w art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. d) i f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Tym samym, decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 8 lutego 2021 r. (sygnatura akt KJ.8361.299.2020/2DEC/20), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)